

ændringer, der ere blevne gjorte mod det af mig stillede Forslag om ikke at ansætte nogen særlig Sparekassenspektør, men derimod overlade Ministeriet en Sum til Disposition, for dermed at kunne komme til at udøve sit Tilsyn, ere blevne gjorte af den ærede Minister og den ærede Ordfører. Jeg skal først vende mig mod den Sidste, og jeg skal da bemærke, at naar den ærede Ordfører mente, at der maatte være en fast Embedsmand, som kom rundt til alle Sparekasser — ogsaa til dem, det fornævnte ærede Medlem ønsker undtagne, — saa var hans Hovedgrund dertil den, at det var Demokratiet's Opgave, jeg tror endog han sagde Hovedopgave, at vise gennemført Mistænktsomhed. Jeg maa tilstaa, at jeg troede, at Demokratiet havde andre Opgaver end at vise gennemført Mistænktsomhed. Jeg troede, at det var Demokratiet's Opgave at indføre Lighed i Arbejde, Lighed i Byrder, Lighed i Rettigheder og Lighed for Loven og andre saadanne mere ideale Opgaver. Dette at vise gennemført Mistænktsomhed er vel nærmest en af Skyggesiderne ved en demokratisk Regjering. Hvis dette skulde være Hovedopgaven, vilde jeg ikke lykønske det Folk, som fik en demokratisk Regjering. Jeg tror, at de Grunde, som af den ærede Ordfører navnlig ere ansøgte i Betænkningen med Hensyn til Sparekassenspektørens Stilling, sikkert maa føre til det Forslag, som jeg har stillet. Jeg erindrer nemlig, at der staaer i Betænkningen, at den Kontorchef, som skal indlemmes i Administrationen, maa stilles noget friere end de andre Kontorchefer, og der bruges det Udtryk, at han maa stilles udenfor „det ministerielle Bureaukrati“. Jeg veed ikke, hvad den ærede Ordfører mener med „det ministerielle Bureaukrati“, thi bureaukratiske ere vore Ministre ikke for Diebliffet. Jeg tror snarere, at den ærede Ordfører har ment de ministerielle Embedsmænds Bureaukrati. Det er vel nærmest det, som den ærede Ordfører har sigtet til. Men dersom den ærede Ordfører vil opnaa dette, at hans Kontorchef skal stilles udenfor de ministerielle Embedsmænds Bureaukrati, maa han stille ham noget friere; end han har stillet ham som en pensionsberettiget Embedsmand i Ministeriet, og han maa gaa til, hvad jeg her har foreslaaet, nemlig at give Ministeren Midler til at faae en Mand ude fra, en Mand, som ikke er indflettet i dette Embedsmændsbureaukrati. Det maatte være en sjelden Juhl, som skulde have Gvne til at holde sig udenfor det ministerielle Embedsmændsbureaukrati, naar han kom over i den røde Bygning og fik sit Kontor der og blev indestængt blandt de Andre. Jeg tror, at selv om det blev den ærede Ordfører, der blev denne Embedsmand, hvilket jeg i Sparekassernes Interesse meget vilde ønske, vilde det være høist tvivlsomt, om det skulde kunne lykkes selv for ham, som er en saa stærk og er-

klæret Modstander af det ministerielle Embedsmændsbureaukrati, at holde sig uafhængig af dets Indflydelse. Den ærede Ordfører har vist læst om de Snuhyrer, som man opbager i den senere Tid mere og mere, de store Blæksprutter med lange Fangarme, som ere en stor Stræk for de Sparende — det ærede Medlem kender dem vist fra Avisberetningerne i den senere Tid —, og jeg tror, at man kan sige, at der i den røde Bygning er en saadan Blæksprutte med mange Arme. Jeg tror nok, at der skal en stor Karakterfasthed til for at holde sig fuldstændig fri for disse Arme, saa at man ikke bliver malet ned i denne ministerielle Embedsmændsbureaukratisisme. Lader os da gjøre Bort til at holde denne Mand ude derfra ved i dette Lovforslag at give Ministeren Midler til at faae en finantsiel Kapacitet til Besørgelsen af disse Forretninger. At en Kapacitet ikke behøver at kaste Brag paa Pensionsberettigelsen, er jo en Selvfølge, som det ærede Medlem bemærkede. Men lader os faae en Mand, som er vant til disse Forretninger, og som for den Sum, som den ærede Minister faar til Raadighed, vil offre sig for denne Gjerning. Naar den ærede Minister mener, at det ikke er godt at skifte saadanne Folk, saa behøves det jo heller ikke. Jeg vil ikke have, at den ærede Minister skal skifte denne Mand, som man skifter sin Koffepige, han kan jo engageres for et længere Tidsrum. Jeg tror heller ikke, at der altid vil være Nødvendighed for at have en saadan Mand. I den første Tid kan det nok være, at en saadan Mand kan gjøre nogen Gavn. Men dersom den Plan kunde blive realiseret, som jeg tillod mig sidst at berøre, at der ved Siden af de bestaaende private Sparekasser oprettebes en Statssparekasse, var det jo netop Hensigten dermed at give Sparerne Leilighed til at faae deres Penge aldeles sikkert anbragte. Iøvrigt mener jeg, at Sparekassesevirkomheden skal være aldeles ukontrolleret. Derfor tager det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) fuldstændig fejl, naar han mener, at jeg er tilbøjelig til at drage Alt mere og mere ind under Statens Tilsyn og Opsyn, nei tværtimod, jeg ønsker, at Sparekassesevirkomheden maa være fuldstændig fri, idet jeg paa den anden Side ønsker, at man skal give Sparerne Leilighed til at faae deres Penge anbragte paa fuldstændig solid Maade i en Statssparekasse. — Det er gaaet mærkeligt til med dette Lovforslag, thi da den ærede Minister bragte Lovforslaget frem første Gang, stod der i Motiverne, og det sagde ogsaa den ærede Minister, at Hovedpointet var at sikre Sparerne, men den ærede Minister havde rigtignok en Forudsættelse af, at det ikke var dermed, at det vilde ende. Den ærede Minister sagde, at han havde en Fornemmelse af, at man hellere vilde begunstige Spare-